

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ artikli 4 lõikes 2 ja artiklis 5 ette nähtud nõudega, et tingimused peavad olema koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles, on kooskõlas selline vaidlusaluse lepingu punktides I.1 ja II.1 laenulepingu summa kindlaksmääramisega seoses kasutatud sõnastus, millega laenusummana määratakse kindlaks hinnanguliselt 64 731 Šveitsi frangi (CHF) suuruses summas, samas kui rahastamisvajadusena esitatakse kõige rohkem 8 280 000 Ungari forindi (HUF) suurune summa, ning laenusumma kindlaksmääramine seotakse tarbijaga lepingu sõlminud poole tahteavalduse ning arvestusse kantud andmetega?
2. Kas juhul, kui lepingu punktides I.1 ja II.1 esitatu ei vasta lihtsas ja arusaadavas keeles koostatud tingimuste nõudele ja sätete ebaõiglast laadi on võimalik kontrollida, siis tingimuste ebaõiglaseks tunnistamisel on võimalik tuvastada lepingu tühisus tervikuna, võttes arvesse, et lepingu eseme määratlemata jätmisel on liikmesriigi õiguses ette nähtud õiguslik tagajärg lepingu tühisus tervikuna?
3. Kas lepingu kehtivaks tunnistamisel võib kindla summa kindlaksmääramiseks kohaldada tarbija jaoks soodsamat määratlust?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, p. 29, parandus ELT 2015, L 137, lk 13; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 15. märtsil 2017 – X-GmbH versus Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

(Kohtuasi C-135/17)

(2017/C 221/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: X-GmbH

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

Eelotsuse küsimused

1. Kas EÜ artikli 57 lõiget 1 (nüüd ELTL artikli 64 lõige 1) tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigis 31. detsembril 1993 kehtinud piirangut, mis puudutab kapitali liikumist kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest seoses otseinvesteeringutega, ei takista kohaldamast EÜ artikkel 56 (nüüd ELTL artikkel 63) ka juhul, kui kõnesoleval kuupäeval kehtinud siseriiklik õigusnorm, mis piiras kapitali liikumist kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest, kehtis sisuliselt ainult otseinvesteeringute suhtes, kuid pärast kõnealust kuupäeva laiendati selle kohaldamisala nii, et see hõlmab ka portfelli osalusi välisriigi äriühingutes, kui osaluskünnis on väiksem kui 10 %?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas EÜ artikli 57 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tuleb järgida lähtekohta, et kohaldatud on 31. detsembril 1993 kehtinud siseriiklikku õigusnormi, millega piiratakse kapitali liikumist kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest seoses otseinvesteeringutega, kui kohaldatakse hilisemat õigusnormi, mis sisuliselt vastab kõnesoleval kuupäeval kehtinud piirangule, aga kõnesoleval kuupäeval kehtinud piirangut on siiski pärast kõnesolevat kuupäeva lühiajaliselt oluliselt muudetud seadusega, mis on küll jõustunud, kuid mida ei ole tegelikkuses kunagi kohaldatud, sest veel enne esmakordset kohaldamist konkreetse juhtumi suhtes asendati see käesoleval ajal kohaldamisele kuuluva õigusnormiga?
3. Kui ühele kahest esimesest küsimusest tuleb vastata eitavalt, siis kas EÜ artikliga 56 on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt lisatakse sellise teatavas liikmesriigis asuva maksukohustuslase maksustatavale tulule, kellele kuulub mõnes muus riigis (käesoleval juhul Šveitsis) asuvas äriühingus vähemalt 1 % suurune osalus, selle äriühingu investeerimistulust osa, mis proportsionaalselt vastab maksukohustuslase osaluse suurusele, kui asjaomane tulu maksustatakse madalama maksumääraga kui esimesena nimetatud riigis?